

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.964 van 29 februari 2016
in de zaak A. 212.877/IX-8502**

In zake : het AUTONOOM GEMEENTEBEDRIJF DE KOUTER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Barteld Schutyser en Tom Villé
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 99
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de VLAAMSE GEMEENSCHAP
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Frederik Vandendriessche, Filip Lahaye en
 Alexandre Peytchev
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Loksumstraat 25
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 juni 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissingen van de Vlaamse regering van 25 april 2014 om “een impulssubsidie toe te kennen aan de 19 in de bestreden beslissing vermelde projecten en geen impulssubsidie toe te kennen aan de andere projecten, waaronder dat van [het autonoom gemeentebedrijf De Kouter]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 februari 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Villé, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Filip Lahaye, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De Vlaamse regering beslist op 22 november 2013 om een projectoproep te doen voor de subsidiëring van bovenlokale sportinfrastructuur. Hiervoor wordt tien miljoen euro vrijgemaakt “op de budgetten sport, begrotingsartikel HB0/1HF-G-2-E/WT, begrotingsjaar 2014”. Geselecteerde projecten kunnen een subsidiebedrag krijgen ten belope van maximaal 30% van het totale investeringsbedrag.

3.2. Blijkens de projectoproep – eveneens op 22 november 2013 door de regering goedgekeurd – worden de dossiers als volgt beoordeeld:

“De ontvankelijke dossiers worden aan de betrokken provinciebesturen/VGC overgemaakt. Gezien het feit dat provincies/de VGC allen een globaal

sportinfrastructuurplan voor bovenlokale sportinfrastructuur en een visie over bovenlokale sportinfrastructuur in de eigen regio hebben, is het de bedoeling dat zij de Vlaamse overheid van advies voorzien. Het is dan ook aan elke provincie/de VGC om alle ingediende projecten binnen hun regio (= plaats waar de sportinfrastructuur gerealiseerd/gerenoveerd wordt ligt in deze provincie) te bekijken in het kader van de eigen beleidsvisie rond bovenlokale sportinfrastructuur en op basis van de vijf hieronder vastgestelde criteria. Aan elk criterium kunnen maximum 8 punten worden toegekend ($8 \times 5 = 40$). Het advies van de provincies / de VGC weegt aldus voor 40% van de punten door. Elke provincie/ de VGC maakt zijn advies over aan een Vlaamse beoordelingscommissie. Die beoordelingscommissie, bestaande uit een vertegenwoordiging van verschillende Vlaamse actoren, kent de overige 60% van de punten toe, eveneens op basis van onderstaande vijf criteria. Aan elk criterium kunnen maximum 12 punten worden toegekend ($12 \times 5 = 60$).

Deze Vlaamse beoordelingscommissie wordt samengesteld uit een vertegenwoordiging van:

- De Vlaams Bouwmeester;
- ISB,
- VVP;
- De Vlaamse Sportraad,
- VSF,
- Bloso,
- Departement CJSM

De beoordelingscommissie formuleert, op basis van de som van de adviezen van de provincies / de VGC en haar eigen beoordeling, een gemotiveerd advies aan de minister.

De projecten worden beoordeeld op basis van volgende vijf criteria

- Effectieve nood en duurzaamheid van de investering (8 ptn + 12ptn = 20 ptn)
(behoefte / regionale spreiding / lange termijn visie / toegankelijkheid /.)
- Mate van samenwerking en van cofinanciering (8 ptn + 12ptn = 20 ptn)
(samenwerkingsverbanden / efficiëntiewinsten / samenwerking na realisatie, ook op lange termijn / exploitatievorm /.)
- Mate van bovenlokale aard (8 ptn + 12 ptn = 20 ptn)
(op vlak van de aard of karakter van de sport / van draagkracht en bedieningsregio / van uitstraling van de sportactiviteiten /.)
- Mate waarin het project innovatief is (8 ptn + 12ptn = 20 ptn)
(inzake samenwerking / infrastructuur / clustering van functies / ...)
- Haalbaarheid / realiseerbaarheid van het project (8 ptn + 12ptn = 20 ptn)
(korte termijn realiseerbaar / geschikte locatie waarover één van de partners kan beschikken / stedenbouw / RUP / lokale akkoorden / gedragenheid /.)

Projecten die lager scoren dan 65 punten, komen niet in aanmerking voor subsidiëring. Van alle projecten die 65 punten of hoger scoren, wordt een rangschikking opgemaakt per provincie /VGC op basis van de behaalde scores. Rekening houdend met de omvang van de aanvaarde ingediende dossiers (het subsidiebedrag waarop de subsidieaanvrager bij selectie recht zou hebben), de

opgemaakte rangschikking en de beschikbare middelen met de vooropgestelde verdeelsleutel [...], wordt bepaald welke dossiers geselecteerd worden.”

Omtrent het budget en de verdeling ervan bepaalt de projectoproep:

“Het totale beschikbare budget voor deze oproep bedraagt € 10.000.000. Dit budget wordt, onder voorbehoud van selectie van projecten zoals beschreven onder punt 8. via een verdeelsleutel o.b.v enerzijds inwonersaantal en anderzijds de reeds aanwezige bovenlokale sportinfrastructuur onder de vorm van Bloso-centra, ‘toegewezen’ aan projecten uit de verschillende regio’s. Specifiek voor de VGC wordt, i.p.v. met het inwonersaantal, rekening gehouden met de brusselnorm.

Wanneer er in een bepaalde provincie /VGC weinig of geen projecten werden ingediend of geselecteerd, en er daardoor een deel van het budget zou vrijkomen, zal dit budget toegewezen worden aan de hoogst scorende en dus over de verschillende provincies/VGC heen hoogst gerangschikte projecten (cfr. selectiecriteria) die, met het hun reeds toegekende subsidiebedrag o.b.v. bovenstaande verdeelsleutel, de 30% subsidie nog niet bereiken. Vervolgens worden de eventueel vrijgekomen middelen toegekend aan de hoogst gerangschikte projecten die net uit de boot vielen voor selectie.

Deze werkwijze heeft als doel om aan de indieners een voldoende impuls te geven om ervoor te zorgen dat hun projecten hoog scoren en dus kwalitatief hoogstaande projecten zijn. Bovendien geeft deze werkwijze de mogelijkheid om projecten met een grote investeringswaarde en die hoog gerangschikt zijn, toch een substantiële subsidie te verlenen.

Volgende tabel geeft een overzicht:

	Prov Antwerpen	Prov VI-Brabant	Prov. Limburg	Prov. O-VI.	Prov. W-VI.	VGC	TOTAAL
Inwonersaantal	1.790.924	1.100.584	852.778	1.459.661	1.172.478		6.376.425
75%van budget	2.106.499	1.294.515	1.003.044	1.716.864	1.379.078		7.500.000
BLOSO centra	2	2	2	2	5		13
20% van budget	333.333	333.333	333.333	333.333	203 128	461.538	2.000.000
VGC							
5%van budget						500.000	500.000
TOTAAL (100%)	2.439.832	1.627.849	1.336.377	2.050.198	1.584.206	961.538	10.000.000

”

3.3. Voor de beoordeling van de aanvragen wordt ook een beoordelingsprotocol opgesteld. Hierin wordt de algemene werkwijze van beoordelen als volgt omschreven:

“De ontvankelijke dossiers worden door het Departement CJSM aan de betrokken provinciebesturen/VGC en aan de leden van Vlaamse beoordelingscommissie overgemaakt.

De provincies/VGC adviseren de Vlaamse overheid d.m.v. een gemotiveerde score en rangschikking van de desbetreffende ingediende dossiers binnen hun provincie/Brussel. Dit advies bepaalt 40% (of 40 punten) van de totaalscore.

De provincies/ de VGC houden bij dit advies rekening met hun eigen visie m.b.t bovenlokale sportinfrastructuur en met de in deze projectoproep vooropgestelde vijf selectiecriteria. Daartoe kunnen de provincies/de VGC ook dit beoordelingsprotocol volgen. Voor het doorgeven van de scores wordt een standaard scoringsformulier in excel bezorgd dat door de provincies/VGC moet worden ingevuld en bezorgd aan het Departement CJSM. Er worden ronde getallen verwacht zoals voorzien in de scoringsvorken (zie verder), geen getallen na de komma.

Dit advies wordt uiterlijk 19 maart 2014 (informeel) en uiterlijk 21 maart 2014 (formele bevestiging deputatie/college) overgemaakt aan de Vlaamse beoordelingscommissie (secretariaat: departement CJSM).

De Vlaamse beoordelingscommissie komt samen op maandag 24 maart 2014 en beoordeelt op haar beurt de ontvankelijke dossiers, op basis van de projectoproep en de voorgestelde selectiecriteria. Dit beoordelingsprotocol wordt hierbij gebruikt als handleiding. De leden van de commissie bezorgen vooraf, en uiterlijk tegen maandag 17 maart 12u00, a.d.h.v. het standaard scoringsformulier, de door hen toegekende score aan het secretariaat van de commissie.

De Vlaamse beoordelingscommissie formuleert op haar beurt een gemotiveerd advies, dat 60% (of 60 punten) van de totaalscore bepaalt.

Zoals voorgeschreven in het Huishoudelijk Reglement, tracht de beoordelingscommissie steeds een beslissing te nemen met unanieme goedkeuring van de aanwezige leden in de vergadering. Wordt er geen unanimititeit bereikt dan wordt er een beslissing genomen met gewone meerderheid van stemmen.

Beide scores samen bepalen de totaalscore op 100 punten. Om in aanmerking te komen voor subsidie moet een minimale score van 65 punten bereikt worden.

Er wordt een rangschikking opgemaakt op basis van de behaalde totaalscores.

Rekening houdend met de omvang van de aanvaarde ingediende dossiers (het subsidiebedrag waarop de subsidieaanvrager bij selectie recht zou hebben), de opgemaakte rangschikking en de beschikbare middelen met de vooropgestelde verdeelsleutel, wordt bepaald welke dossiers geselecteerd worden. Indien na toekenning de beschikbare middelen niet uitgeput zijn, kunnen de resterende middelen extra worden toegekend aan de geselecteerde dossiers, waarbij ernaar gestreefd wordt dat elke subsidie de 30% van het investeringsbedrag zo dicht mogelijk benadert. De subsidie kan echter nooit meer dan 30% van het investeringsbedrag bedragen.”

Voorts worden voor de beoordeling van de vijf selectiecriteria deze criteria verder onderverdeeld in subcriteria en subsubcriteria, waaraan telkens een gewicht wordt toegekend. Voor de wijze van quoteren wordt voor elk van de subcriteria telkens een ‘inhoudelijk kader’ en een ‘vork voor de beoordeling’ vermeld.

3.4. Verzoeker dient op 10 februari 2014 een subsidieaanvraag in voor de nieuwbouw van een sport- en recreatiebad in Poperinge.

3.5. De provincie West-Vlaanderen geeft het volgende advies over verzoekers aanvraag:

“1. Effectieve NOOD en DUURZAAMHEID		
1.1. & 1.2.	nood aan infrastructuur van zeer hoog tot geen nood	11/12
1.3.	lange termijnvisie van zeer goed tot geen	5/5
1.4.	uitwerking duurzaamheid van minstens 2 tot geen	3/3
2. Mate van SAMENWERKING en COFINANCIERING		
2.1.	financieel plan van zeer goed tot zwak	4/5
	co-financiering van meerdere partners tot geen	0/5
2.2. & 2.3.	samenwerking tijdens de realisatie van hoog tot geen	1/5
& 2.4.	samenwerking na realisatie van hoge mate tot geen	1/5
3. BOVENLOKALE AARD		
3.1.	aard/karakter van de sport van zeer goed tot niet	4/7
	draagkracht bedieningsregio van zeer goed tot niet	5/7
	uitstraling sportactiviteiten van zeer goed tot niet	5/6
4. INNOVATIVITEIT		
4.1.	samenwerking van zeer goed tot onvoldoende	1/5
	clustering functies van zeer goed tot onvoldoende	3/5
	uniciteit infrastructuur van zeer goed tot onvoldoende	4/5
	andere criteria van zeer goed tot onvoldoende	3/5
5. REALISEERBAARHEID		
5.1. – 5.17.	van hoge zekerheid op zeer korte termijn tot onhaalbaar	20/20
TOTALE SCORE		70/100

OPMERKING(EN):

Het gaat over een nieuwbouw van een recreatief zwembad (ter vervanging van een verouderd bad) voor een bedrag van 10 912 691 € exclusief btw.
 Bouw en exploitatie via AGB (PPS van 30 jaar met consortium)
 Jaarlijkse dotatie van Stad Poperinge van € 400 000 aan AGB
 Unieke regionale recreatieve uitstraling.
 Partners (Heuvelland, Vleteren en Alveringen) enkel intentieverklaring.
 4 Franse partners (gemeenten en scholen) enkel intentieverklaring
 Alle vergunningen reeds in orde. Oplevering gepland in 2016.”

3.6. De Vlaamse beoordelingscommissie beoordeelt de aanvraag van verzoeker als volgt:

PROJECT	1
VLAAMSE BEOORDELINGSCOMMISSIE	
1. Effectieve NOOD en DUURZAAMHEID	
1.1. & 1.2.	8,71
1.3.	2,86
1.4.	2,71
subtotaal	14,29
2. Mate van SAMENWERKING en COFINANCIERING	
2.1.	3,57
	0,71
2.2. & 2.3. & 2.4.	0,86
	2,43
subtotaal	7,57
3. BOVENLOKALE AARD	
3.1.	4,86
	5,29
	3,86
subtotaal	14,00
4. INOVATIVITEIT	
4.1.	1,86
	2,14
	3,29
	2,00
subtotaal	9,29
5. REALISEERBAARHEID	
5.1.- 5.17	14,29
TOTALE SCORE/100 COMMISSIE	59,43
TOTALE SCORE/100 COMMISSIE	59
x60%	35,66
x60%	36
PROVINCIE / VGC	
TOTALE SCORE/100 COMMISSIE	70
x40%	28,00
x40%	28
ALGEMEEN TOTALE SCORE (60% + 40%)	64

3.7. Tijdens de vergadering van 24 maart 2014 bespreekt de Vlaamse beoordelingscommissie de aanvragen per provincie en geeft zij aan elke aanvraag een totaalscore, die de som is van de score van de provincie of de Vlaamse gemeenschapscommissie en van de score van de Vlaamse beoordelingscommissie. In het verslag van de vergadering wordt omtrent de aanvraag van verzoeker het volgende vermeld:

“Het gaat over een nieuwbouw van een recreatief zwembad (ter vervanging van een verouderd bad).

De behoefte aan de infrastructuur is hoog. De langetermijnvisie is goed omschreven. De nodige aandacht aan duurzaamheid wordt besteed. Het financieel plan is zeer goed uitgewerkt. Er is geen cofinanciering aanwezig en geen samenwerking tijdens de realisatie. De samenwerking na realisatie bestaat enkel uit intentieverklaringen van de partners. Het project is bovenlokaal met een unieke regionale recreatieve uitstraling. Het dossier is realiseerbaar, maar het huidige zwembad staat op de inventaris van bouwkundig erfgoed. Hier moet aandacht aan worden besteed.

Het project komt niet in aanmerking voor subsidiëring, gezien de 65%-norm niet werd behaald.”

De Vlaamse beoordelingscommissie adviseert de minister van Sport om negentien projecten te financieren, waarvan het project van verzoeker echter geen deel uitmaakt.

3.8. Op voorstel van de Vlaamse minister van Sport – die wijst op de bijzondere aandacht die in de oproep uitging naar de regierol van de provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake de realisatie van bovenlokale sportinfrastructuur – neemt de Vlaamse regering op 25 april 2014 een besluit over de verdeling van de impulssubsidies.

Deze besluitvorming wordt als volgt genotuleerd door de secretaris van de Vlaamse regering:

“VR PV 2014/17 -punt 0086

Betreft:

Impulssubsidie voor de realisatie van bovenlokale sportinfrastructuur (VR 2014 2504 DOC.0584/1, DOC.0584/5, DOC.0584/6 en DOC.0584/7)

Beslissing:

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar goedkeuring te hechten aan bovengenoemde nota;
2. zich de motieven, opgenomen in het verslag van de Vlaamse beoordelingscommissie, eigen te maken en zich aan te sluiten bij het advies, de scores, de geselecteerde projecten en de toegekende subsidiebedragen;
3. een impulssubsidie toe te kennen aan de 19 projecten vermeld in de bijlage 3 bij het verslag van de Vlaamse beoordelingscommissie van 24 maart 2014 voor het bedrag vermeld in deze bijlage;
4. geen impulssubsidie toe te kennen aan de andere projecten vermeld in de bijlage 3 van het verslag van de Vlaamse beoordelingscommissie van 24 maart 2014;
5. de Vlaamse minister, bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens, te belasten met de uitvoering van deze beslissing.”

3.9. Verzoeker wordt op 25 april 2014 op de hoogte gebracht dat hem geen subsidie wordt toegekend omdat zijn aanvraag de 65%-norm niet gehaald heeft. In die kennisgeving wordt de motivering vermeld, zoals opgenomen in het verslag van de Vlaamse beoordelingscommissie van 24 maart 2014 en hiervóór aangehaald *sub* 3.7.

3.10. Op vraag van verzoeker bezorgt de verwerende partij met e-mail van 28 mei 2014 een afschrift van “de adviezen van de beoordelingscommissie” – uit de bijlagen bij het verzoekschrift en uit wat is geschreven op bladzijde 7, nr. 13, van de memorie van antwoord blijkt dat hiermee is bedoeld: het voormelde verslag van de Vlaamse beoordelingscommissie van 24 maart 2014 – en een afschrift van de *sub* 3.7 geciteerde notificatie.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Vooraf

4. Bij de weerlegging van het in het verzoekschrift aangevoerde middel werpt de verwerende partij drie excepties op, waarvan de tweede en de derde veeleer verband houden met de ontvankelijkheid van het beroep dan met de ontvankelijkheid van het middel, zodat het past deze vooraf te bespreken.

Standpunt van de partijen

5.1. In een *tweede exceptie* stelt de verwerende partij dat verzoeker geen belang heeft bij een nietigverklaring van de bestreden beslissing die aan de negentien best gerangschikte projecten een subsidie toekent. Een nietigverklaring van de beslissing om aan het project van verzoeker geen subsidie te verlenen zal ertoe leiden dat zijn aanvraag opnieuw moet worden onderzocht en indien daaruit zou blijken dat hij wel voor een subsidie in aanmerking komt, zal een nietigverklaring van de subsidietoekenning aan de andere projecten hem geen bijkomend voordeel verschaffen, zo meent de verwerende partij.

5.2. In een *derde exceptie* werpt de verwerende partij op dat verzoeker ook geen belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing in de mate tal van andere subsidieaanvragen worden geweigerd, aangezien dit tot gevolg zou hebben dat hij opnieuw met deze subsidieaanvragen in samenloop komt wat zijn kansen op een gunstige rangschikking negatief zou beïnvloeden.

6. Verzoeker antwoordt op de tweede exceptie dat hij belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissingen in zoverre aan de best gerangschikte projecten een subsidie wordt toegekend. Indien na een nietigverklaring van de weigering om hem een subsidie toe te kennen en de daaropvolgende herbeoordeling van zijn aanvraag zou blijken dat met zijn aanvraag wel rekening moet worden gehouden, zal dit een impact hebben op de volledige verdeling en toekenning van een subsidie aan alle aanvragers die werden begunstigd, zo stelt hij. Bij wijze van voorbeeld wijst hij erop dat in de hypothese dat zijn aanvraag als eerste zou worden gerangschikt, hij dan recht zou hebben op het volledige budget van de provincie West-Vlaanderen.

Op de derde exceptie antwoordt verzoeker niet.

7. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij dat een nietigverklaring van de subsidietoekenning aan de andere projecten verzoeker

geen bijkomend voordeel zal verschaffen. Zij wijst er nu op dat indien na een nietigverklaring van de weigering om een subsidie aan verzoeker toe te kennen, uit de herbeoordeling van de aanvraag zou blijken dat hij alsnog recht heeft op een subsidie, verzoeker zich rechtstreeks op deze nieuwe gunstige beoordeling zal kunnen steunen om zijn aanspraken jegens de Vlaamse Gemeenschap te doen gelden.

Beoordeling

8.1. De verwerende partij heeft beslist dat het totale beschikbare budget voor het toekennen van impulssubsidies tien miljoen euro bedraagt en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat dit krediet door de bestreden begunstiging van negentien projecten is uitgeput. Nergens wordt in enig ander bijkomend krediet voorzien waarop verzoeker, na een gebeurlijke nietigverklaring van de weigering om aan hem een impulssubsidie toe te kennen, nog aanspraak zou kunnen maken. Hieruit volgt dat verzoeker de nietigverklaring van toegekende impulssubsidies moet nastreven, wil hij zelf nog op een impulssubsidie aanspraak kunnen maken.

8.2. Overeenkomstig punt 9 van de projectoproep wordt het beschikbare budget van tien miljoen euro verdeeld over de Vlaamse provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Voor die verdeling is een door verzoeker niet bestreden verdeelsleutel uitgewerkt op basis van het inwonersaantal – of de zogenaamde brusselnorm, voor de VGC – en de reeds aanwezige bovenlokale sportinfrastructuur onder de vorm van Bloso-centra. Voor elke provincie of de VGC is aldus een vast bedrag bepaald dat over de best gerangschikte projecten gelegen in die provincie kan worden verdeeld.

8.3. Verzoeker heeft, aangezien zijn project in de provincie West-Vlaanderen gelegen is, alleszins belang bij een nietigverklaring van de impulssubsidies die aan de in West-Vlaanderen gelegen projecten werden toegekend. Zo hij dat niet zou doen, zijn die subsidies voor de begunstigden ervan definitief

verworven en kan verzoeker, na een nietigverklaring van de weigering om aan hem een impulssubsidie toe te kennen, geen aanspraak meer maken op de voor projecten in zijn provincie beschikbare subsidies.

8.4. Principieel zou verzoeker geen belang hebben bij een nietigverklaring van de toekenning van impulssubsidies aan de projecten die niet in West-Vlaanderen gelegen zijn omdat hij op die beschikbare bedragen geen aanspraak kan maken. Uit de projectoproep blijkt evenwel dat indien binnen een provincie of voor de VGC een gedeelte van de beschikbare kredieten niet wordt besteed, een rangschikking overheen de provincies wordt gemaakt waarbij de restbudgetten eerst worden toegekend aan de best gerangschikte dossiers die geen 30% van het investeringsbedrag gesubsidieerd kregen en de eventueel vrijgekomen middelen vervolgens worden toegekend aan de hoogst gerangschikte projecten “die net uit de boot vielen voor selectie”. Zo is dit te dezen overigens gebeurd met restbudgetten van de provincie Vlaams-Brabant en de VGC.

Deze regeling voor de verdeling van restbudgetten heeft tot gevolg dat niet met zekerheid kan worden uitgesloten dat verzoeker ook aanspraak kan maken op bedragen voor de andere provincies of de VGC. Dit impliceert dan weer dat hij ook belang heeft bij de nietigverklaring van de toekenning van impulssubsidies aan projecten die zich niet in West-Vlaanderen bevinden en, bijgevolg, bij een nietigverklaring van de subsidietoewijzing in haar geheel.

8.5. De tweede exceptie kan niet worden aangenomen.

9.1. Een nietigverklaring van de weigering om aan andere projecten een impulssubsidie toe te kennen zou ertoe leiden dat verzoeker opnieuw onderworpen wordt aan de concurrentie van de aanvragers voor een impulssubsidie voor die projecten, hetgeen hem evident niet tot voordeel strekt. Verzoeker betwist de stelling van de verwerende partij dat hij geen belang heeft bij een dergelijke nietigverklaring ook niet.

9.2. De derde exceptie is gegrond.

V. Onderzoek van het in het verzoekschrift aangevoerde middel

Standpunt van de partijen

10.1. In het inleidend verzoekschrift voert verzoeker een enig middel aan. Het middel is ontleend aan de schending van “de formele en materiële motiveringsplicht zoals voorgeschreven in [de] artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het patere legem quem ipse fecisti-beginsel, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur inzake transparantie en de zorgvuldigheidsplicht en het gelijkheidsbeginsel en beginsel van non-discriminatie”.

10.2. Verzoeker werkt dit middel vervolgens uit in drie middelonderdelen. In het auditorsverslag worden enkel het eerste en het tweede onderdeel weergegeven en besproken.

10.3. In het *eerste onderdeel* van het middel voert verzoeker aan dat hij geen inzage heeft gekregen in de beoordeling van zijn subsidieaanvraag door de provincie West-Vlaanderen, hoewel dit advies meetelt voor 40% van de totaalscore. De beoordeling door de provincie blijkt niet uit de bestreden beslissing zelf, waarin voor de motivering louter verwezen wordt naar het advies van de Vlaamse beoordelingscommissie en niet naar de scores en het onderliggende advies van de provincies en de VGC. Uit het advies van de Vlaamse beoordelingscommissie blijkt al evenmin hoe de provincie zijn aanvraag heeft beoordeeld en zo heeft hij geen kennis gekregen van de scores die hem door de provincie West-Vlaanderen werden toegekend, de motivering die daaraan ten grondslag ligt en evenmin van de afzonderlijke score of beoordeling van zijn aanvraag door de Vlaamse beoordelingscommissie.

10.4. In het *tweede onderdeel* van het middel voert verzoeker aan dat in het advies van de Vlaamse beoordelingscommissie geen scoretoekenning wordt vermeld zoals deze in het beoordelingsprotocol werd vooropgesteld – waarbij vijf te beoordelen criteria werden onderverdeeld in sub- en subsubcriteria, waaraan telkens een bepaald gewicht werd toegekend en een ‘vork voor de beoordeling’. Van die uitgebreide systematiek is in het beoordelingsverslag niets terug te vinden. Er wordt integendeel slechts een totaalscore van 64% toegekend, terwijl nergens uit blijkt hoe de beoordelingscommissie tot deze score is gekomen. Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing steunt op een volkomen ontransparante beoordeling die in strijd is met de vooropgestelde beoordelingsmethode.

Voorts voert verzoeker aan dat de motivering in het advies van de beoordelingscommissie niet volstaat om de bestreden beslissing te dragen. Hij argumenteert dat slechts beknopt of zelfs niet wordt weergegeven waarom het project al dan niet aan de verschillende selectiecriteria beantwoordt, waarbij vage, nietszeggende bewoordingen worden gebruikt die geen enkel differentiërend vermogen hebben. Uit niets blijkt hoe de beoordelingscommissie tot haar conclusies, bijvoorbeeld inzake de nood aan infrastructuur of de realiseerbaarheid van het project, is gekomen. De gebruikte bewoordingen laten ook niet toe om af te leiden welke score de beoordelingscommissie aan de verschillende selectiecriteria heeft toegekend, ook niet wanneer de motivering wordt gelezen samen met de ‘vork voor de beoordeling’. Zo wordt over het selectie criterium inzake de realiseerbaarheid enkel gesteld dat het project “realiseerbaar” is, terwijl een beoordeling diende te worden gegeven rekening houdend met de termijn van realisatie en de zekerheid van realisatie. Voor de beoordeling van de mate van innovatie van het project wordt bovendien zelfs geen motivering opgenomen, hoewel dit selectie criterium voor 20% van de totaalscore meetelt.

Ten slotte voert verzoeker aan dat de beoordeling niet met de vereiste zorgvuldigheid is gebeurd. In dat verband wijst hij erop dat de opmerking dat “het dossier realiseerbaar is, maar het huidig zwembad staat op de inventaris van bouwkundig erfgoed. Hier moet aandacht aan besteed worden” feitelijk

grondslag mist aangezien hij bij zijn aanvraag de sloopvergunning voor het bestaande zwembad heeft gevoegd.

11.1. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat verzoeker geen belang heeft bij zijn kritiek dat aan zijn subsidieaanvraag ten onrechte een lagere score dan de minimumgrens voor subsidiëring – 65% – werd toegekend omdat het vaststaat dat zijn project geen subsidie zou hebben gekregen, zelfs indien zijn aanvraag wel die minimumgrens zou hebben bereikt. Zij wijst erop dat er een aanzienlijk verschil bestaat tussen de score die aan de aanvraag van verzoeker werd toegekend en de scores van de projecten waaraan een subsidie werd verleend. De drie gesubsidieerde projecten uit de provincie West-Vlaanderen behaalden een score van 71% tot 79% en deze projecten hebben het volledige beschikbare budget voor de provincie benut. Verzoeker had dus minstens even hoog moeten scoren om voor subsidie in aanmerking te komen en dat is, zo betoogt de verwerende partij, in redelijkheid niet mogelijk. Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers aanvraag op bepaalde criteria duidelijk minder gunstig is beoordeeld dan de aanvragen waaraan wel een subsidie werd toegekend en aldus bestaan afdoende motieven om een zeker appreciatieverschil ten voordele van de gekozen projecten te (blijven) verantwoorden.

11.2. Wat de gegrondheid van het eerste onderdeel van het middel betreft, antwoordt de verwerende partij dat er geen verplichting bestaat om in te gaan op, of te verwijzen naar, de afzonderlijke adviezen van de provincies of de Vlaamse Gemeenschapscommissie, noch om verzoeker een kopie te bezorgen van die adviezen, aangezien de bestreden beslissing er niet uitdrukkelijk op steunt. Zij betoogt dat de Vlaamse regering – op basis van een voorstel van de Vlaamse minister van Sport – een autonome beslissing neemt over het toekennen van de subsidies en dat zowel de minister als de Vlaamse regering ter zake over een discretionaire bevoegdheid beschikken. Zij kunnen zich bij het uitoefenen van die bevoegdheid laten leiden door een advies dat door de provincies of de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt verleend en door een advies van de Vlaamse beoordelingscommissie. Hoewel die adviezen een nuttig instrument vormen voor

het zorgvuldig invullen van de beoordelingsbevoegdheid van de minister en de autonome beslissingsbevoegdheid van de Vlaamse regering, is er voor de Vlaamse regering evenwel geen verplichting om alle uitgebrachte adviezen ook uitdrukkelijk te betrekken in de beslissing omtrent de rangschikking van de aanvragen en de toekenning van subsidies. Het komt aan de Vlaamse regering toe om te oordelen welke motieven zullen worden gehanteerd om de genomen beslissing te ondersteunen en dit heeft geen impact op de transparantie van de besluitvormingsprocedure. Te dezen heeft de Vlaamse regering zich de motivering van het samenvattend advies van de Vlaamse beoordelingscommissie – waarin de adviezen en quoterings van zowel de provincies als de afzonderlijke beoordeling door de Vlaamse beoordelingscommissie worden gebundeld tot een “globale” beoordeling – eigen gemaakt en zich aangesloten bij de in dat advies opgenomen scores alsook bij het voorstel van de te selecteren projecten en de voorgestelde toe te kennen subsidiebedragen. Door de verwijzing naar het advies van de Vlaamse beoordelingscommissie is voldaan aan de verplichting tot formele motivering en uit de weerlegging van het tweede onderdeel van het middel zal blijken dat die motivering ook afdoende is, zo besluit de verwerende partij.

11.3. Op het tweede onderdeel van het middel antwoordt de verwerende partij dat verzoeker er ten onrechte van uitgaat dat de adviserende organen, alsook de verwerende partij zelf, ertoe gehouden zijn om bij hun beoordeling de in het beoordelingsprotocol beschreven methodiek te volgen en om in de motivering op alle in het protocol voorkomende elementen in te gaan. Zij stelt dat het beoordelingsprotocol niet meer is dan een leidraad voor het uitbrengen van de adviezen en de autonome beoordelings- en beslissingsbevoegdheid van de minister van Sport en de Vlaamse regering onverlet laat. De bestreden beslissingen zijn gesteund op een “globale” beoordeling van de aanvragen en in het kader van een dergelijke “globale” beoordeling is het niet vereist dat in de motivering uitdrukkelijk wordt ingegaan op alle afzonderlijke beoordelingselementen die in aanmerking werden genomen en die resulteerden in de uitgebrachte beoordeling, zo betoogt de verwerende partij.

Voorts is de verwerende partij van oordeel dat de in het verslag van de Vlaamse beoordelingscommissie opgenomen “globale” motivering afdoende is. Zij argumenteert dat de aangehaalde motieven pertinent zijn – aangezien ze alle verband houden met de in de projectoproep aangekondigde beoordelingscriteria – en dat ze ook draagkrachtig zijn – aangezien ze verzoeker toelaten om na te gaan op basis van welke elementen zijn aanvraag een merkelijk lagere quotering heeft gekregen dan de gesubsidieerde projecten. Dienaangaande wijst de verwerende partij erop dat uit de aangehaalde motieven blijkt dat het project van verzoeker onder meer voor wat betreft de beoordelingscriteria ‘samenwerking’ en ‘cofinanciering’ duidelijk minder gunstig wordt bevonden dan de dossiers van de projecten waaraan een subsidie wordt verleend en zij verwijst ook naar de elementen uit verzoekers aanvraag die deze minder gunstige beoordeling moeten staven. Volgens de verwerende partij volstaat dit om de “globaal” minder goede appreciatie van verzoekers aanvraag tegenover de gekozen projecten te kunnen verantwoorden.

In de mate verzoeker kritiek formuleert op het in de motivering gemaakte voorbehoud inzake de realiseerbaarheid van het project doordat bij de beoordeling van zijn dossier geen rekening gehouden zou zijn met de sloopvergunning waarover hij beschikt, antwoordt de verwerende partij dat in de aanvraag van verzoeker niet als zodanig werd verwezen naar een sloopvergunning, maar naar een stedenbouwkundige vergunning – waarbij aangenomen mocht worden dat het de vergunning voor de bouw van het zwembad betrof – en dat bovendien de realiseerbaarheid van het project niet in vraag werd gesteld aangezien in de motivering duidelijk wordt gesteld dat het project realiseerbaar is. Zij is ook van oordeel dat verzoeker geen belang heeft bij deze kritiek nu het vaststaat dat zijn project op verschillende criteria minder gunstig wordt beoordeeld dan de projecten waaraan subsidie werd verleend en dit volstaat om de “globaal” minder goede appreciatie van verzoekers aanvraag tegenover de gekozen projecten te kunnen verantwoorden.

Om die reden meent de verwerende partij ook dat het geen pro-

bleem is dat in de motivering niet wordt ingegaan op de beoordelingscriteria ‘duurzaamheid en innovatie’. Zij stelt dat dit geen afbreuk doet aan het afdoende karakter van de “globale” motivering en herhaalt dat het niet vereist is dat geantwoord wordt op alle feitelijke elementen van het aanvraagdossier maar dat het volstaat dat de determinerende elementen voor de beslissingen duidelijk zijn, hetgeen *in casu* het geval is.

12.1. Verzoeker betwist dat hij geen belang zou hebben bij zijn kritiek dat aan zijn aanvraag ten onrechte een score van minder dan 65% werd toegekend. Hij verwijst naar het in zijn memorie van wederantwoord ontwikkelde nieuwe middel waarin hij aanvoert, eensdeels, dat de verwerende partij een aantal manifeste fouten heeft gemaakt bij de beoordeling van zijn aanvraag en de motivering van de hem toegekende punten – zodat zijn score in werkelijkheid manifest hoger dan 65% diende te liggen – en, anderdeels, dat de hogere scores die aan andere dossiers werden toegekend niet afdoende gemotiveerd zijn en in strijd met het door de verwerende partij gecreëerde beoordelingskader. Hij stelt dat een nieuwe, transparante beoordeling van en motivering met betrekking tot alle subsidieaanvragen zich opdringt en dat dit zal leiden tot een nieuwe rangschikking waarbij de thans begunstigde subsidieaanvragers lager zullen scoren en het allerm minst uitgesloten is dat hij alsnog voor subsidie in aanmerking komt.

Voorts verwijst verzoeker ook naar de rechtspraak van de Raad van State die weerlegt dat de rangschikking van een verzoekende partij eraan in de weg staat dat zij over het vereiste belang beschikt en dit op grond van de redenering dat het niet uitgesloten is dat zonder de begane onwettigheid, de rangschikking anders zou zijn geweest en mogelijk in het voordeel van de verzoekende partij.

12.2. Aangaande het eerste middelonderdeel repliceert verzoeker dat hij pas met het administratief dossier inzage heeft gekregen van de scores die hem door de provincie West-Vlaanderen werden toegekend en van de omstandigheid dat de door hem behaalde score van 64% een optelsom is van de score van de provincie en de afzonderlijke score van de Vlaamse beoordelingscommissie. Hij

stelt dat in de bestreden beslissing enkel de totaalscore wordt weergegeven zonder een afdoende motivering waarom die score werd behaald en dat hij aldus, in strijd met de formelemotiveringsverplichting, zich over het instellen van het beroep heeft moeten beraden en zijn grieven heeft moeten formuleren zonder kennis te hebben van de motieven van de bestreden beslissing.

12.3. Met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel betoogt verzoeker dat de kennisname van de scores van de provincie West-Vlaanderen op een onleesbaar en onduidelijk document zonder enige vorm van motivering, het gebrek aan transparantie en afdoende motivering bevestigt.

Voorts stelt hij dat de Vlaamse regering zelf haar discretionaire bevoegdheid heeft ingeperkt door in de projectoproep een duidelijke beoordelingswijze van de aanvragen te bepalen, die nadien wordt hernomen in het beoordelingsprotocol. Van dit protocol kan niet worden aangenomen dat het slechts een leidraad zou uitmaken. Integendeel blijkt uit de bewoordingen dat het protocol bij de beoordeling moet worden toegepast. De doorslaggevende factor voor het opstellen van een rangschikking van de aanvragen en het uiteindelijk toekennen van subsidies is de som van de score die wordt toegekend door de provincie en de score die wordt toegekend door de Vlaamse beoordelingscommissie. De vijf beoordelingscriteria – onderverdeeld in subcriteria – alsook het gewicht dat aan deze criteria zou worden toegekend, werden op voorhand vastgelegd en per criterium werden ook de factoren bepaald die in aanmerking zouden worden genomen om een score toe te kennen. De redenering van de verwerende partij dat er aldus sprake zou zijn van een “globale beoordeling” houdt dus geen steek, zo meent verzoeker. Hij is dan ook van oordeel dat de motivering niet afdoende is en stelt dat de omstandigheid dat aan elk van de vijf criteria een gelijk gewicht wordt toegekend en de totale score de doorslaggevende factor uitmaakt, tot het besluit noopt dat bij het nemen van de beslissingen en in de motivering op elk van deze vijf criteria moet worden ingegaan.

13. In haar laatste memorie betwist de verwerende partij dat ver-

zoeker belang heeft bij zijn kritiek op de beslissing om hem geen subsidie toe te kennen. Zij stelt dat het auditoraatsverslag voor die zienswijze louter steun zoekt in de vaststelling dat er een tegenstrijdigheid zou bestaan tussen de adviezen omtrent de realiseerbaarheid van het project, waarbij uit de bestreden beslissing niet blijkt in welke mate die tegenstrijdigheid een invloed heeft gehad op de uiteindelijke beoordeling en score voor verzoekers aanvraag. Zij wijst erop dat de realiseerbaarheid van het project evenwel als zodanig niet in vraag werd gesteld – in de motivering wordt immers gesteld dat het project realiseerbaar is – zodat een gebeurlijke gunstigere beoordeling op het criterium van de realiseerbaarheid slechts een beperkte impact op de globale beoordeling zou hebben en niet zou leiden tot het optrekken van de score van verzoeker tot boven deze van de gekozen projecten uit de provincie West-Vlaanderen. De verwerende partij benadrukt ook dat de aanvraag van verzoeker hoe dan ook op een aantal andere beoordelingscriteria minder gunstig wordt beoordeeld dan de gekozen projecten en dat, vermits niets doet twifelen aan de objectieve en zorgvuldige beoordeling wat deze punten betreft, er afdoende motieven voorliggen om een appreciatieverschil ten voordele van de gekozen dossiers te blijven behouden.

Beoordeling

a. Ontvankelijkheid van het middel

14. De exceptie van de verwerende partij houdt niet verband met de aangevoerde schending van de formelemotiveringsplicht, maar met de materiële motivering. Een beoordeling van de exceptie vereist dat niet enkel de wijze waarop de merites van de aanvraag van verzoeker zijn beoordeeld aan kritiek kan worden onderworpen, maar ook dat kan worden geverifieerd of de scores die aan zijn concurrenten zijn toegekend deugdelijk zijn. Met het aangevoerde middel betoogt verzoeker nu net, onder meer, dat hem de elementen zijn ontzegd om een en ander te kunnen verifiëren. Daarenboven trekt hij in twijfel of wel aan de vooraf vastgestelde criteria en subcriteria is getoetst. Indien wordt vastgesteld dat de motivering van de bestreden beslissingen niet deugdelijk is – zowel wat de score van

verzoeker betreft als wat de score van de begunstigde kandidaten betreft – kan niet worden uitgesloten dat verzoeker zonder deze onwettigheid gunstiger of zelfs veel gunstiger zou zijn gerangschikt. Daarbij komt nog, zoals hiervóór is uiteengezet, dat zelfs kandidaten die “net uit de boot vallen” nog kans maken op een deel van het restbudget. Dit alles maakt dat het uitgangspunt waarop de exceptie steunt om verzoeker belang bij het middel te ontzeggen, namelijk dat verzoekers dossier kennelijk zo slecht is samengesteld dat zelfs de Raad van State op grond van zijn zogenaamde marginale controlebevoegdheid moet vaststellen dat subsidiëring van zijn project ten enenmale uitgesloten is, faalt. En zo dan ook de exceptie.

b. Gegrondheid van het middel

15.1. De beslissing van de Vlaamse regering van 22 november 2013 om een projectoproep te doen voor de subsidiëring van bovenlokale sportinfrastructuur en de teksten van die door de regering goedgekeurde projectoproep en van het beoordelingsprotocol laten er voor de Raad van State geen twijfel over bestaan dat de Vlaamse regering een beleidslijn wou hanteren bij de beoordeling van concrete aanvragen voor de bedoelde subsidies. Dergelijke beleidslijn kan ertoe bijdragen dat het bestuur in het kader van een zorgvuldige besluitvorming en met oog voor het gelijkheidsbeginsel op eenvormige wijze gebruik maakt van de discretionaire bevoegdheid waarover het beschikt.

15.2. Conform de eigen aard van beleidslijnen zijn deze voor het bestuur niet absoluut bindend – zag men het wel zo, dan zou men die beleidslijnen verheffen tot wat ze vanwege hun eigen aard niet zijn, dat wil zeggen tot echte rechtsregels.

Geput uit het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, faalt het middel in zoverre in rechte.

15.3. Eenmaal het bestuur evenwel die keuze heeft gemaakt om concrete subsidiedossiers volgens een welbepaald en gedetailleerd stramien te on-

derzoeken, dan mag het niet vervolgens willekeurig, dat wil zeggen zonder enig in rechte aanvaardbaar motief, die uitgestippelde beleidslijn naast zich laten. Het gelijkheidsbeginsel houdt in dat wanneer de overheid voor zichzelf een beleidslijn bepaalt die richting geeft hoe zij zich bij de uitoefening in concrete gevallen van een discretionaire bevoegdheid zal laten leiden, zij niet willekeurig die beleidslijn nu eens wel kan volgen en dan weer niet. Anders oordelen zou aan zulke richtlijnen elke zin ontnemen.

Bij het doorvoeren van een inhoudelijke beoordeling van de aanvragen was de verwerende partij bijgevolg in beginsel gehouden aan de regels die zij hieromtrent vooraf had vastgesteld en was zij dus verplicht, zoals verzoeker betoogt, elke aanvraag op de beschreven getrapte wijze te laten toetsen aan al de opgesomde criteria, subcriteria inbegrepen, om tot een rangschikking te komen. Zo er al redenen waren die toelieten om van de beleidslijn af te wijken, dan moesten die redenen kenbaar worden gemaakt.

De zienswijze van de verwerende partij dat de voormelde stukken de weergave vormen van een louter vrijblijvende beleidslijn, faalt.

In de mate dat de verwerende partij aldus is afgeweken, zonder deugdelijke reden, van de door haar vooropgestelde beleidslijn bij de beoordeling van de aanvragen, zijn het aangevoerde gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

16.1. Om te voldoen aan de formelemotiveringsplicht moet de motivering van een bestreden beslissing in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die eraan ten grondslag liggen. Die motivering moet afdoende zijn ten einde een belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

Aldus moet verzoeker aan de hand van die juridische en feitelijke

overwegingen van het bestuur in de mogelijkheid zijn te vernemen op grond van welke precieze gegevens tot het nemen van de bestreden beslissingen werd gekomen – inzonderheid de gegevens op grond waarvan zijn aanvraag tot het toekennen van een subsidie werd geweigerd – dermate dat hij in voorkomend geval de onwettigheid of de onjuistheid hiervan kan aantonen in het kader van een verdeling bij de gewone of de administratieve rechter.

16.2. De verwerende partij argumenteert niet dat deze formelemotiveringsplicht niet van toepassing zou zijn op haar beslissingen, eensdeels, tot verdeling van de in geschil zijnde subsidies en, anderdeels, tot weigering van een subsidie aan verzoeker.

16.3. Wat dan de feitelijke grondslag van die beslissingen betreft, zij vastgesteld dat enkel een notulering door de secretaris van de Vlaamse regering wordt voorgelegd. Verzoeker begrijpt hieruit – en de Raad gemakshalve met hem – dat de regering zich de motieven eigen maakt van de Vlaamse beoordelingscommissie, zoals die zijn opgenomen in haar verslag van 24 maart 2014. Enkel dat verslag is alleszins aan verzoeker meegedeeld, toen hij de motieven heeft opgevraagd en enkel dat verslag was hem bekend toen hij het voorliggende verzoekschrift opstelde en het annulatieberoep indiende.

Aan de verplichting tot formele motivering mag worden voldaan door te verwijzen naar documenten die aan de betrokkene medegedeeld zijn. Minstens is dan wel vereist dat die andere documenten op hun beurt afdoende gemotiveerd zijn, zodat moet worden nagegaan of de bedoelde stukken zelf voldoen aan de vereisten van de formelemotiveringsplicht.

Dit verslag van de beoordelingscommissie vermeldt evenwel noch de werkzaamheden van de provincies en de VGC, hun inhoudelijke beoordeling of de door hen toegekende scores, noch de afzonderlijke scores van de commissie, noch maakt dit verslag duidelijk dat de quoteringsdie er wel in is opgenomen de som is van de beide scores. Enkel het eindresultaat en een afrondende,

weliswaar onder woorden gebrachte eindbeoordeling is erin opgenomen. In het licht van de voormelde beoordelingssystematiek, met een getrapte beoordeling van de aanvragen en dit aan de hand van welomschreven criteria en puntenverdeling, kan dit uit het oogpunt van de formelemotiveringsplicht niet volstaan.

16.4. Een deel van de beoordeling van de aanvraag van verzoeker is gesteund op het *sub* 3.5 aangehaalde advies van de provincie West-Vlaanderen, dat aan verzoeker pas ter kennis werd gesteld met de neerlegging van het administratief dossier.

Daargelaten de vraag of de puntentoekenning en de bijbehorende motivering in het advies van de provincie West-Vlaanderen inzake de subsidieaanvraag van verzoeker kan worden gelijkgesteld met “een gemotiveerde score en rangschikking” die overeenkomstig het beoordelingsprotocol moet toelaten dat de verwerende partij zich vergewist van de deugdelijkheid van het advies van de beoordelingscommissie, waarvan het advies van de provincie een basis vormt, dient te worden vastgesteld dat die basis van de samenvattende beoordeling die op zich 40% van de eindscore bepaalt en ook een invloed heeft op de overige 60% die wordt toegekend door de beoordelingscommissie, aldus niet te nuttiger tijd werd meegedeeld aan verzoeker.

In strijd met het oogmerk van de formelemotiveringsverplichting heeft verzoeker bij het opstellen van zijn verzoekschrift zijn grieven immers moeten formuleren zonder kennis te hebben van deze score en de motieven die hebben geleid tot die quoterings. In die zin is de eindquotering overigens terecht door de verwerende partij een “globale” beoordeling genoemd, maar dan niet in de Belgisch-Nederlandse betekenis die zij eraan heeft willen geven, maar wel in de algemeen Nederlandse betekenis van “niet in bijzonderheden nauwkeurig” en “ruim genomen”.

Opdat het doel van de formelemotiveringswet zou worden bereikt, kan het niet volstaan dat de betrokkene pas kennis krijgt van de motieven die

aan een beslissing ten grondslag liggen tijdens de annulatieprocedure die hij mede op grond van de schending van de formelemotiveringsplicht bij de Raad van State tegen deze beslissing heeft ingesteld. De formelemotiveringsplicht zou geheel worden uitgehold en de rechtsbescherming tegen de miskenning van deze verplichting zou wezenlijk in het gedrang komen, indien het bestuur de motieven van zijn beslissing aan de adressaat van de beslissing slechts zou dienen voor te leggen, nadat deze laatste zich verplicht heeft gezien een annulatieberoep gesteund op het ontbreken van motieven, tegen die beslissing in te stellen bij de Raad van State.

17. Als de aanvullende stukken van het administratief dossier iets bijbrengen aan de zaak – en in het bijzonder de *sub* 3.6 weergegeven, veeleer raadselachtige puntentabel van de Vlaamse beoordelingscommissie – dan is het wel precies dat de onzekerheid of en hoe de commissie zich gekweten heeft van de toets aan ál de criteria en de subcriteria overeind blijft. Er dient te worden vastgesteld dat de werkwijze van de verwerende partij twijfel zaait over de deugdelijkheid van haar concrete beoordeling en dat ze verzoeker en vervolgens de rechter nog steeds niet toelaat te verifiëren of het bestuur steunt op juiste dan wel verkeerde of onbewezen feiten of op een verkeerde beoordeling van of gevolgtrekking uit de feiten.

18. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissingen van de Vlaamse regering van 25 april 2014, eensdeels, houdende de verdeling van de impulssubsidies voor de subsidiëring van bovenlokale sportinfrastructuur onder negentien projecten en, anderdeels, houdende weigering om een impulssubsidie toe te kennen aan het autonoom gemeentebedrijf De Kouter.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 februari 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren